

større butikscentre. Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at der er nedsat et udvalg med den opgave at undersøge mulighederne for, at der kan gives plads for kulturelle aktiviteter i kommende større butikscentre, og at fremlægge synspunkter om, hvordan de spørgsmål, som vil opstå med sådanne aktiviteter indpasning i centrenes virksomhed, kan tænkes løst. Udvalget vedrørende butikscentre skal endvidere undersøge den pågældende kulturelle virksomheds forhold til det arbejde, der på det kulturelle område udføres af kommunerne og af lokale foreninger.

Udvalget har fået en grundig orientering om de gældende abonnementsordninger i København og provinsen.

Ministeren har ved for udvalget redegjort for, at man ved at forhøje administrationstilskuddet fra 50 øre til 1 kr. pr. administreret billet — et beløb, som forventes modsvaret af et tilsvarende kommunalt tilskud — tilsigter at styrke de bestående publikumsorganisationer og stimulere til oprettelsen af nye. Ministeren har endvidere udtalt, at reglerne om støtte til publikumsarbejdet bør administreres smidigt, således at ikke blot uafhængige publikumsorganisationer kan støttes, men også abonnementsordninger oprettet af teatrene selv. Udvalget tiltræder disse synspunkter.

Udvalget har rejst spørgsmålet, om lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister kan anvendes i forbindelse med etablering af billetkøbsordninger for pensionister. Ministeren har hertil oplyst, at nævnte lov ikke indeholder bestemmelser, der kan anvendes i forbindelse med billetkøbsordninger efter lovforslagets § 27, stk. 2.

Uden for omsorgslovens område har Københavns kommune i foråret 1967 oprettet „Teaterabonnement for Folke- og Invalidepensionister“ på initiativ af socialdirektoratet og med tilskud fra Københavns magistrat. Udvalget har med interesse gjort sig bekendt med denne ordning, der gælder for beboere i Københavns kommune, og finder det værdifuldt, om ordninger af tilsvarende karakter måtte blive gennemført andre steder i landet.

Udvalget har med ministeren drøftet en henvendelse fra Danske Dramatikeres Forbund om en ændring af honoreringsformen for danske dramatiske værker, således at der

ud over en procentdel af den faktiske billetindtægt, som teatret erlægges, af det offentlige ydes et kompensationshonorar, der beregnes som forfatter- eller oversætterhonorar af den billetindtægt, som det til vedkommende forestilling ydede tilskud erstatter.

Selv om udvalget erkender, at de voksende tilskud til teatrene bevirker, at honorarordningen for forfattere og oversættere forringes, er der i udvalget enighed om, at det omhandlede spørgsmål principielt må ordnes ved forhandling mellem parterne. Udvalget henstiller til ministeriet at søge skabt mulighed for at yde de pågældende en kompensation f. eks. ved en ajourføring af de antagelsehonorarer, der for tiden ydes dramatikere med 5.000 kr.

I forbindelse med udvalgets drøftelse af spørgsmålet om støtte til efteruddannelse af skuespillere har ministeren oplyst, at det er forudsat, at statens teaterskole skal meddele videregående uddannelse til såvel teaterpersonale som andre, der beskæftiger sig med teatervirksomhed. En kursusvirksomhed ved teaterskolen for såvel sceniske kunstnere som teaterkritikere, teateradministratorer m. fl. bygger på forslaget i betænkningen af 1965 om oprettelse af et teaterakademi. Der har i finansåret 1969-70 været afsat et beløb på 31.700 kr. svarende til 350 lærertimer på teaterskolens budget til en kursusvirksomhed, som dog først vil kunne gennemføres i 1970-71.

Fra skuespillerskolerne i Århus og Odense har der været fremsat ønske om at afholde kurser for skuespillerpersonalet ved landsdelsscenerne inden for specielle områder, hvor det løbende repertoire stiller særlige krav til skuespillerne. Udgifter til sådan særundervisning vil efter ministeriets opfattelse kunne afholdes over landsdelsscenernes budget som en normal udgift til uddannelse af personale.

Videre har ministeren oplyst, at ministeriet hidtil principielt har fastholdt, at efteruddannelse herudover for landsdelsscenernes skuespillerpersonale bør foregå inden for statens teaterskoles kursusvirksomhed. Viser det sig praktisk vanskeligt at imødekomme landsdelsscenernes behov på denne måde, har ministeren erklæret sig rede til at tage spørgsmålet om en efteruddannelse ved skuespillerskolerne op til fornyet overvejelse.